

Výukový materiál

Pořadové číslo projektu:

CZ.1.07/ 1.4.00 / 21.1105

Šablona: EU I/2

Sada: ČP – ČJ9, 20 (2. část)

Ověření ve výuce: český jazyk - literatura

Třída: IX.

Datum: 15. 12. 2011

Předmět: český jazyk - literatura

Ročník: IX.

***Klíčová slova: Nezval, poezie, poetismus,
drama***

Jméno autora: Mgr. Lenka Simonová

***Škola: Základní škola, Bojanov, okres Chrudim
538 26 Bojanov***

a) návrat k jistotám domova

- *M*_____ *n*_____ - úzkost o nemocnou
_____ spojil s obavami o osud _____
- *P*_____ *m*_____ *za m*_____ -
_____ sbírka

b) 50. léta

*Ch*_____ *a m*_____ - známá báseň: Na břehu

Svratky

*Na břehu řeky Svratky kvete rozrazil
na břehu řeky Svratky roste nízká tráva
rád chodil jsem tam denně, koupal se a snil,
na břehu řeky Svratky kvete rozrazil
a voda je tu těžká, chladná, kalná, tmavá.*

c) Drama

Manon Lescaut [leskó] - _____

*Manon je můj osud. Manon je můj osud.
Manon je všechno, co neznal jsem dosud.
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych.
Manon je motýl. Manon je včela.
Manon je růže hrozená do kostela.
Manon je všechno, co neztratí nikdy svůj pel.
Manon je rozum, který mi uletěl!
Manon je dítě. Manon je plavovláska.
Manon je první a poslední má láska.
Manon, ach Manon, Manon z Arrasu.
Manon je moje umřít pro krásu.*

Jedná se o jedno z
nejlepších Nezvalových děl.
Hlavní hrdina se rozhodne
stát _____, ale
zamiluje se do krásné
_____, kvůli níž se
knězem nestane.
Později se s Manon _____
a vstupuje do kněžského
_____. Manon _____.

d) Pro děti

*A*_____ *s*_____ *a s*_____
*H*_____ *a* *V*_____, *k*_____
*z*_____ *a s*_____ *pro d*_____

Přečíst: Nezval Vítězslav *Sbohem a šáteček*
(Sbohem a šáteček)

Sbohem a kdybychom se nikdy nesetkali,
bylo to překrásné a bylo toho dost.

Sbohem a kdybychom si spolu schůzku dali,
možná že nepřijdem, že přijde jiný host.

Bylo to překrásné, žel všecko má svůj konec,
mlč umíráčku, mlč ten smutek já už znám.
Polibek, kapesník, siréna, lodní zvonec,
tři čtyři úsměvy a potom zůstat sám.

Sbohem a kdybychom si neřekli už více,
ať po nás zůstane maličká památka,
vzdušná jak kapesník, prostší než pohlednice
a trochu mámivá jak vůně pozlátka.

A jestli viděl jsem, co neviděli jiní,
tím lépe vlaštovko, jež hledáš rodný chlív.
Ukázalas mi jih, kde máš své hnízdo v skříni,
Tvým osudem je let, mým osudem je zpěv.

Sbohem a bylo-li to všecko naposledy,
tím hůře mé naděje nic vám už nezbude.
Chcem-li se setkati, nelučme se radš tedy.
Sbohem a šáteček. Vyplň se, osude!

ŘEŠENÍ:

a) návrat k jistotám domova

- **Matka naděje** - úzkost o nemocnou matku spojil s obavami o osud národa
- **Pět minut za městem** - protifašistická sbírka

b) 50. léta

Chrpy a města - známá báseň: Na břehu Svratky

*Na břehu řeky Svratky kvete rozrazil
na břehu řeky Svratky roste nízká tráva
rád chodil jsem tam denně, koupal se a snil,
na břehu řeky Svratky kvete rozrazil
a voda je tu těžká, chladná, kalná, tmavá.*

c) Drama

Manon Lescaut [leskó] - divadelní hra

*Manon je můj osud. Manon je můj osud.
Manon je všechno, co neznal jsem dosud.
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych.
Manon je motýl. Manon je včela.
Manon je růže hozená do kostela.
Manon je všechno, co neztratí nikdy svůj pel.
Manon je rozum, který mi uletěl!
Manon je dítě. Manon je plavovláska.
Manon je první a poslední má láska.
Manon, ach Manon, Manon z Arrasu.
Manon je moje umřít pro krásu.*

Jedná se o jedno z nejlepších Nezvalových děl. Hlavní hrdina se rozhodne stát knězem, ale zamiluje se do krásné Manon, kvůli níž se knězem nestane.

Později se s Manon rozchází a vstupuje do kněžského semináře. Manon umírá.

d) Pro děti

Anička skřítek a slaměný Hubert a Věci, květiny, zvířata a lidi pro děti

Přečíst: Nezval Vítězslav *Sbohem a šáteček*
(Sbohem a šáteček)

Sbohem a kdybychom se nikdy nesetkali,
bylo to překrásné a bylo toho dost.

Sbohem a kdybychom si spolu schůzku dali,
možná že nepřijdem, že přijde jiný host.

Bylo to překrásné, žel všechno má svůj konec,
mlč umíráčku, mlč ten smutek já už znám.

Polibek, kapesník, siréna, lodní zvonec,

tři čtyři úsměvy a potom zůstat sám.

Sbohem a kdybychom si neřekli už více,
ať po nás zůstane maličká památka,
vzdušná jak kapesník, prostší než pohlednice
a trochu mámivá jak vůně pozlátka.

A jestli viděl jsem, co neviděli jiní,
tím lépe vlaštovko, jež hledáš rodný chlív.
Ukázalas mi jih, kde máš své hnízdo v skříni,
Tvým osudem je let, mým osudem je zpěv.

Sbohem a bylo-li to všechno naposledy,
tím hůře mé naděje nic vám už nezbude.
Chcem-li se setkati, nelučme se radš tedy.
Sbohem a šáteček. Vyplň se, osude!